

୪ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲପୋଡ଼ି

ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶ୍ୱହତୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫଉଦୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ତୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇସ୍ଲାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍ଲାକା ନସ୍ତଜନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍ଅମତ୍ ଅଲ୍ଲେହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମରସୁବି ଆଲ୍ଲେହିମ୍ ଓଲ୍ଲାଲ୍ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଝୁର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଗତ ଖୁତ୍ବାରେ ମୁଁ ହଜରତ କାବ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସାହାବା ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ନହେବାର ତଥା ଏଥିରେ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷ (ନାରାଜ) ହେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ^{ର.ଅ} ଜମାଅତକୁ ଉପଦେଶ ପୂର୍ବକ କହିଛନ୍ତି; ହଦିସ୍ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯେ ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ତିନିଜଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇ ନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମହାଭାଗ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଛନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଏହି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ଯୋଗୁଁ ମଦିନାରେ କାହାର ସାହସ ନଥିଲା, ଯେ ସେହି ଦଣ୍ଡିତ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବ । ହୁଜୁର^{ର.ଅ} ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଅଲୋଚନା କରି କୁହନ୍ତି; ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ କାଦିୟାନରେ ତ ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ ଏପରି (ଅଖରାଜ୍) ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଗଲେ ସେହି ଘରର ଲୋକମାନେ ଶୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଅଥଚ ମଦିନାରେ କୌଣସି କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅପରାଧୀଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ ନଥିଲେ । ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଝୁର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ୧୯୩୬ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କିଛି ବିଶୃଙ୍ଖଳା ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଥିଲା, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ହୁଜୁର^{ର.ଅ} ଏପରି ଉକ୍ତି କହିଥିଲେ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ^{ର.ଅ} ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କହିଛନ୍ତି; କାବ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କିପରି ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦ ମୂଳକ । ସେ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସାଥରେ ସାମିଲ ଥିଲେ, ଏପରିକି ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ମଧ୍ୟ ମହାଭାଗଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ନିଜ ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ ପଛରେ ରହିଗଲେ । ଫଳତଃ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ତାଙ୍କୁ ଏପରି କଠୋର ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯଦି କିଛି ପଚରା ଉଚରା କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମ ସେବା, ଆମ ବଳିଦାନକୁ ତିଳେ ମାତ୍ର ଖାତିର କରାଗଲା ନାହିଁ, ଆମ ମାନମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଟିକିଏ ପରୁଆ କଲେ ନାହିଁ । ଏକଥା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆଉ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଭାଗକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଯିଏ ଭୁଲ କରିଥାଏ, ତାହାକୁ ପଚରା ଯାଏ ତେଣିକି ସେ ଯେକେହି ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି । ସୁତରାଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଧର୍ମ ସକାଶେ ଏପରି ଉଦ୍ୟମ କର ଯେ ଶୈତାନ ମଧ୍ୟ ପଳାୟନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ କର ନାହିଁ, ଯେ ତାହା ଦ୍ୱାରା

ତୁମର ପ୍ରଶଂସା କରାଯିବ । ଆଉ କାମ କରି ଏହା ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ଯେ ଆମ ଦୋଷତ୍ରୁଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମକୁ ପଚରା ଉଚରା କରାଯିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଉପକାର କରିଥିବାର ପରିପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ । ବରଂ ମନ୍ ଓ ଅଜ୍ଞା (ଅର୍ଥାତ୍ କାହାରିକୁ କଷ୍ଟ) ଦିଅନ୍ତି । ଦେଖ ! ସକଳ ମାଧ୍ୟମ ବ୍ୟବହାର କରି ଇସଲାମର ସେବା କର । ଉପକାର କରିଥିବାର ନିଜର ବଢ଼ିମା ବଖାଣ ନାହିଁ, ବରଂ ସେବା କରିଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । **କାରଣ ତାହା ହିଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନିତ କରିଥାଏ ।**

ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନୂର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ତବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଯାତ୍ରା ଏପରି ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ଆଶିଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା, ଯେ ସମଗ୍ର ଆରବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଓ ଭବ୍ୟତା ଖେଳିଗଲା ଏବଂ ସ୍ବଚ୍ଛ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସମଗ୍ର ଆରବରେ ଇସଲାମର ଧୂଜା ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍^{ର.ଅ} କହିଛନ୍ତି; ତବୁକ୍‌ରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ତାଇଫ୍‌ବାସୀ ମଧ୍ୟ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ସ୍ବାକାର କରିନେଲେ । ତା’ପରେ ଆରବ ଦେଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଆସି ଇସଲାମୀୟ ପ୍ରଶାସନ ଅଧୀନ ହେବାର ଅନୁମତି ମାଗିଲେ ଓ ସମଗ୍ର ଆରବରେ ଇସଲାମର ଧୂଜା ଲହରେଇବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ତବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ଗୋଟିଏ ସରିୟା ମଧ୍ୟ ସଫଟିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସରିୟା ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝଲିଦ୍ କୁହାଯାଏ । ଯାହାଙ୍କୁ ନଜ୍ରାନର ଏକ ଅଂଶ ବନ୍ଦୁ ହାରିଷ୍ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷନା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ସରିୟା ରବିଉଲ୍ ଅଝଲ୍ ମାସ ୧୦ ହିଜ୍ରିରେ ସଫଟିତ ହୋଇଥିଲା । ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଏହି ଅଭିଯାନରେ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝଲିଦ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ସମୟରେ ଉପଦେଶ ପୂର୍ବକ କହିଲେ; ଉକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିନିଥର ଇସଲାମ ପ୍ରତି ଡାକରା ଦେବ, ଯଦି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ ନକଲେ ତେବେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝଲିଦ୍^{ର.ଅ} ଏହି ଆଦେଶର ପାଳନ କଲେ ଯଦ୍ବାରା ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ । ଅତଃ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝଲିଦ୍^{ର.ଅ} ଏକ ପତ୍ର ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯଦିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁଯାୟୀ ଆମେ ଏହି ବସ୍ତିବାସୀୟାଙ୍କୁ ଇସଲାମର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ । ଏବେ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଓ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ତଥା ବୈଧ ଓ ଅବୈଧ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଉଛି । ମହାଭାଗଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ହସ୍ତଗତ ହେଲେ ତଦନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ପତ୍ର ଲେଖି ପଠାଇଲେ; ତୁମ ପତ୍ରରୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ବନ୍ଦୁ ହାରିଷ୍ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛି । ଅତଏବ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଜାବେ ଇଲାହି (ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳ)ର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଦିଅ ଏବଂ ଅଜାବେ ଇଲାହି (ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଶାସ୍ତି) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ କରାଅ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଆମ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝଲିଦ୍^{ର.ଅ} ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ମହାଭାଗଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲେ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^{ସ.ଅ} ହଜରତ କୈସ୍ ବିନ୍ ହୁସେନ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ହାରିଷ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ଅମିର୍ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ସଞ୍ଜୁଲ୍ ଅବା ଜିଲ୍ କାଦୀଃ ମାସର ଶେଷ ଭାଗରେ ତାଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଚାରିମାସ ପରେ ପବିତ୍ର ଅବତାରଙ୍କର ନିଧନ ହୋଇଥିଲା । ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କର ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ, ତବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଓ ଶେଷ ସରିୟା ଯେଉଁ ଅଭିଯାନରେ ମହାଭାଗ ମୁସଲମାନ ସେନାକୁ ପ୍ରେରଣ

କରିଥିଲେ ତାହା ହଜରତ ଉସାମାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲା । ଉସାମାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ପୂର୍ବରୁ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସହି ବୁଖାରୀରେ ହଜରତ ଅନସ୍^{ର.ଅ} ବର୍ଣ୍ଣନା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ଜୈଦ୍^{ର.ଅ}, ହଜରତ ଜାଫର୍^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ଅବୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠା^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୁସମାଚାର ଦେଲେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମହାଭାଗଙ୍କ ପବିତ୍ର ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ଝରି ପଡୁଥିଲା । ସେଥିଅନ୍ତେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖତ୍ତଗ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଖତ୍ତଗ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍^{ର.ଅ} ଇସଲାମୀୟ ଧ୍ବଜାକୁ ଆମି ନେଲେ ଓ ଏଶ୍ବର୍ଯ୍ୟମୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କ ହାତରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ କଲେ ।

ହଞ୍ଜୁଲ୍ ଡ୍ରିଫା (ଶେଷ ହଜ୍)ରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ମହାଭାଗ ଯେତେବେଳେ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଦିନାର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ରୋମାମାନଙ୍କର ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିଲା । କାରଣ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀମାନେ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ କୌଣସି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଆଡୁ ଆକ୍ରମଣର ଆଶଙ୍କା ଲାଗି ରହିଥିଲା । ଏହିପରି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମନରେ ମୌତା ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହିଦ୍ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ମଧ୍ୟ ବାକି ଥିଲା । କାରଣ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରୁ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କ ବୀରତା ଓ ସୁଦକ୍ଷ ରଣନୀତି ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନ ସେନା ସୁରକ୍ଷିତ ମଦିନା ଫେରି ଆସିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । ହଜ୍'ରୁ ଫେରିବାକୁ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଏବେ ଅଧିକ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ନଥିଲା, ଯେ ମହାଭାଗ ହଜରତ ଉସାମା ବିନ୍ ଜୈଦ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ସିରିୟା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଯାହାକି ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ବ୍ୟାଧି ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ମହାଭାଗଙ୍କ ଦେହାବସାନର ଦୁଇ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶନିବାର ଦିନ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ମହାଭାଗ ସଫର୍ ମାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରୋମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମହାଭାଗ ହଜରତ ଉସାମା^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ ଓ କହିଲେ; ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ସ୍ଥଳକୁ ଚାଲିଯାଅ ଓ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିଦିଅ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳର ଅମିର୍ ମନୋନୀତ କରିଛି । ସୁତରାଂ ହଜରତ ଉସାମା^{ର.ଅ} ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କ ପବିତ୍ର ହସ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଧ୍ବଜାକୁ ନେଇ ବାହାରିଗଲେ ଓ ତାହାକୁ ହଜରତ ବରଦାଃ ବିନ୍ ହସିବ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ ତଥା ଜରଫ୍ ସ୍ଥାନରେ ସେନାବାହିନୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ । ଜରଫ୍ ମଦିନାର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ତିନି ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସ୍ଥାନ । ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ଅନସାର୍ ଦଳର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଖାପାଖି ସତ୍ତିଏ^{୧୫} ଏହି ଦଳରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ଯେପରିକି ହଜରତ ଅବୁବକର୍^{ର.ଅ}, ହଜରତ ଉମର୍^{ର.ଅ} ଇତ୍ୟାଦି । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ହଜରତ ଉସାମା^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଅମିର୍ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଟୁପୁରୁଟାପର ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେ ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ବାଳକଙ୍କର ଅଧୀନ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଖବର ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ମହାଭାଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିତୁଷ୍ଟ ଭାବ ପ୍ରକଟ କଲେ ଓ ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଆସି ଭାଷଣ ଦେଲେ । ଯହିଁରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ହଜରତ ଉସାମା^{ର.ଅ} ଓ ତାଙ୍କ ପିତା ହଜରତ ଜୈଦ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ ।

ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ବରେ ମହାଭାଗଙ୍କର ବ୍ୟାଧି ବଢି ଚାଲିଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ବରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଏହି କଥା ଉପରେ ଜୋର ଦେଉଥିଲେ, ଯେ କୌଣସି ମତେ ଉସାମାଙ୍କ ସେନା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଯାଉ । ରବିବାର ଦିନ ଉସାମା^{ର.ଅ}

ଜରଫ୍ ସ୍ଥାନରୁ ମହାଭାଗଙ୍କୁ ଭେଟିବା ସକାଶେ (ମଦିନାରେ) ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେବେଳେ ମହାଭାଗ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରୁ ନଥିଲେ, ତଥାପି ହୁଜୁର^{୧.୩} ନିଜ ହାତ ଉର୍ଦ୍ଦୁଗାମୀ କରି ଉସାମାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖି ଦେଉଥିଲେ, ଯେପରିକି ମହାଭାଗ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ (ଆଶୀର୍ବାଦ) କରୁଥିଲେ । ସୋମବାର ଦିନ ମହାଭାଗଙ୍କ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କିଂଚିତ୍ ସୁଧୁରି ଯାଇଥିଲା, ଫଳରେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ଉସାମାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏବେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଶିଷ ଘେନି ପ୍ରସ୍ଥାନ କର । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ନିଜ ସେନା ନିକଟକୁ ଚାଲିଆସିଲେ ଓ ସେନାକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ଉସାମା^{୧.୩}ଙ୍କୁ ମହାଭାଗଙ୍କ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆସିଯିବାର ସୂଚନା ମିଳିଲା । ଅତଃ ସେ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୧.୩} ଓ ହଜରତ ଉମର୍^{୧.୩}ଙ୍କୁ ସାଥରେ ନେଇ ମଦିନା ଫେରି ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ମୁକ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲେ, ଆଉ କିଛିକ୍ଷଣରେ ହିଁ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୩}ଙ୍କର ତିରୋଧାନ ହୋଇଗଲା ।

ହଜରତ ଉସାମା^{୧.୩}ଙ୍କ ସେନା ହଜରତ ଅବୁବକର^{୧.୩}ଙ୍କର ବୈଅର୍ କରିବା ପରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା । ସେହି ସେନା ବାହିନୀର ସଂଖ୍ୟା ତିନି ହଜାର ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ହଜାର ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ସାମିଲ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସେନା ବାହିନୀ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଫେରିଥିଲା, ଆଉ ଶୁଭ୍ର ପକ୍ଷ ନିହତ ଅବା କ'ଣଦ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଅଭିଯାନରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡି ନଥିଲା । ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନୱର^{୧.୩} କହିଲେ; ଏଠାରେ ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ଶେଷ ହେଲା । ଆସନ୍ତାରେ ଜୀବନୀର ଆଉ କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଦିଗ ପ୍ରତି ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲା ଆଲୋକପାତ କରିବି ।

ପରିଶେଷରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନୱର^{୧.୩} ଦୁଇଜଣ ମୃତକ ଶ୍ରୀମାନ ଅଜିଜୁର୍ ରେହମାନ୍ ଖାଲିଦ୍ ସାହେବ ମୁରବୀ ସିଲ୍‌ସିଲା ଓ ଶ୍ରୀମାନ ଏୟୁ ହମିଦ୍ ସାହେବ ଇଷ୍ଟୋନେସିଆ ନିବାସୀଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ନମାଜ ଜମାୟା ଗାଏବ୍ ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଯାଚନା କରିବା ସହିତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତର ଉର୍ଦ୍ଦୁଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ଦୁଆ କଲେ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତଇନୁହୁ ଓନସତଗଫିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଆଲ୍ଲେହି ଓ ନତଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜଲିଲ୍ଲା ଫଲା ହାଦିସ୍ଲା ଲହୁ ଓନଶହ୍‌ଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହ୍‌ଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ନଲ୍ଲାହା ସ୍ବାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଲ୍‌ଜିଲ୍ କୁରବା ଓସ୍‌ନହ୍‌ ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଲ୍ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରଇ ସଇଦୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହ୍ ସୟତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍‌ଯିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

5th December 2025

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan